

روز جهانی زن ، ۲۰۲۰:

مبارزه برای رهایی زنان - نیروی محرکه برای جهانی کاملاً نوین

توضیح ناشر: این نوشته از *شفق سرخ* وبلاگ سازمان کمونیست انقلابی مکزیک ترجمه شده است.

در سراسر جهان، خطوط تمایز نبرد بین تقویت مردسالاری یا رهایی زنان کشیده شده است. انقیاد وحشیانه زنان به هر شکلی که باشد، به طور فزاینده‌ای به انتها درجه اعمال می‌شود. اما در تقابل با آن، نفی سلطه مردان در حال افزایش است و مبارزه برای رهایی زنان از عزم بیشتری برخوردار می‌گردد. در تاریخ ۲۵ نوامبر ۲۰۱۹ روز ([بین‌المللی] برای رفع خشونت علیه زنان)، صدها هزار زن و همچنین مرد، از اسپانیا تا آفریقای جنوبی، از روسیه تا آرژانتین، از مکزیک تا ترکیه، و از هند تا بلغارستان، برای محکوم کردن خشونت تهاجمی مردانه و مبارزه برای شکستن زنجیرهای ظلم مردسالار به خیابان‌ها رفتند.. در شیلی، هزاران زن نمایش "مسیر تجاوزگر جنسی شما" را اجرا کردند که بعداً در ۳۵ کشور دوباره به اجرا درآمد. در مکزیک هنوز هم نمایش‌های دیگری از این اثر هنری قدرتمند توسط دانش آموزان دبیرستانی در شهر جاجیتان (Juchitán) واقع در ایالت اوآخاما (اوآکساکا)، تا بخش‌های دانشگاه ملی خودمختار مکزیک [UNAM]. بروی پرده می‌رود. در بسیاری از نقاط جهان شعار می‌دهند "دولت سرکوبگر، یک قصاب و متجاوز کلان است". "این تقصیر من نبود، به این ربط نداشت که من کجا بودم یا چگونه لباس پوشیدم، تجاوزکنندگان به عنف شما هستید." "پلیس‌ها، قضات، کشیشان، و رئیس‌جمهور و غیره این‌ها تجاوزکنندگان جنسی به زنان هستند." اعتصاب‌های دانشگاه ملی خودمختار مکزیک نیز بخش مهمی از جنبش علیه آزار و اذیت، تجاوز جنسی، قتل زنان توسط مردان و هر نوع ظلم و ستم زنان بوده است. نیاز است که در ۸ مارس از این مبارزه، پشتیبانی و پس‌از آن تقویت شود.

قتل زنان توسط مردان یک بیماری همه‌گیر جهانی است...

بر اساس گزارش سیستم ملی امنیت عمومی از ژانویه تا سپتامبر سال ۲۰۱۹، تعداد ۲۸۳۳ زن در مکزیک به قتل رسیدند: روزانه بیش از ۱۰ زن به قتل می‌رسند. یکی از آن‌ها خانم ایما کلاریتزا بنویداس کستلو ، یک دختر ۱۲ ساله کشور سالوادور بود که در روز ۱۴ ژوئن در وراکروز توسط پلیس فدرال مورد اصابت گلوله قرار گرفت، هفت روز پس‌از آن که دولت مرکزی رئیس‌جمهور آندرس مانوئل لویز اوبرادور توافق‌نامه بدنام را امضا کرد تا به مقام مرد قاتل در برابر مهاجران و همدست جنایتکار رژیم فاشیستی ترامپ/پنس تبدیل شود. شاید به دلیل اینکه وی مهاجر بود و به دلیل اینکه به دست مأموران دولتی به قتل رسید، قتل ایما حتی به‌عنوان قتل یک زن نیز ثبت نشده است.

در تاریخ ۲۵ نوامبر سال ۲۰۱۹، ابریل پرز ساگائو توسط دو مرد موتورسیکلت‌سوار در شهر مکزیکوسیتی به قتل رسید، درحالی‌که دو وسیله نقلیه دیگر اتومبیل او را که در آن سفر می‌کرد مسدود کرد. تمام شواهد نشان می‌دهد که آن‌ها توسط همسر سابقش خوان کارلوس گارسیا سانچز مدیرعامل سابق شرکت آمازون مکزیک و مدیر سابق گروه الکتر (Grupo Elektra) استخدام شده‌اند. ابریل یازده ماه قبل، شکایتی را علیه وی دادخواهی کرده بود، زیرا او درحالی‌که در خواب بود، شوهر سابقش خوان کارلوس با چماق به سر او برای کشتنش حمله و ضربه وارد کرده بود. شوهر خشونت‌گر که سال‌ها با او بدرفتاری کرده بود، به جرم تلاش برای قتل زن قبل از شروع دادگاه در بازداشت به سر می‌برد، اما مدت کوتاهی قبل از قتل ابریل، هنگامی که قاضی دوباره این اتهام را به "وارد آوردن جراحات" و "خشونت خانوادگی" تنزل داد، آزاد شد، هرچند ابریل به قاضی گفته بود که جان‌ش در خطر است و می‌ترسد. این توسط یک دادرسی دادگاه عالی در پاسخ به استیناف ابریل تصویب شد. پنج روز پس‌ازاین قتل، خوان کارلوس گارسیا به ایالات متحده آمریکا گریخت. تاکنون هیچ‌کسی برای آن جنایت هولناک زندانی و دستگیر نشده است.

ایزابل کبنیلاس دیلاتور ۲۶ ساله، یک فعال، نقاش و طراح لباس، مادر یک پسر ۴ ساله، در سیوداد جوارز مکزیک به قتل رسید. جسد وی در ۱۸ ژانویه سال ۲۰۲۰ در یک خیابان در مرکز شهر با گلوله در سینه و دیگری در سر پیدا شد. ایزابل یک اقتصاددان-فمینیست بود، در دانشگاه خودمختار سیوداد جوارز تحصیل کرد و برای زنان، برای مهاجران و علیه نظامی‌سازی جنگید. ایزابل که در نوشتن مجموعه کتاب "دختران مادر شاغل در کارگاه عرق‌ریزان صنعت پوشاک" [Hijas de su Maquilera Madre] شرکت داشت، نوشت: "مبارزه ما برای شما خواهرانم، برای شما و هزاران زنی که این سیستم زن‌کش هرروز شما را به قتل می‌رساند، است." قتل او موجی از خشم را برانگیخت. در شهرهای سیواد جوارز، مکزیکوسیتی، مورلیا و میکوآکان، تظاهرات، و بیانیه‌های رسمی که خشم و عصبانیت را نشان می‌داد، رخ داده است. شبکه تلویزیونی میزگرد زنان [Red Mesa de Mujeres] تصاویری را نشان داد که ده زن در ژانویه سال ۲۰۲۰ فقط در شهر سیواد جوارز به قتل رسیدند. ایزابل پنجمین نفر بین آن‌ها بود. در سال ۲۰۱۹، آن‌ها هرروز یک زن را در آنجا به قتل رساندند. گروه‌های فمینیستی در یوآرز اظهار داشتند، "ما اعلام می‌کنیم که قتل او یک قتل سیاسی است و به دلیل اینکه او یک زن مبارز در جنبش‌های اجتماعی بود انجام شده است. این یک حمله مستقیم به اقتصاد فمینیستی و جنبش هنری جوارز است، که برای حقوق زنان بدون خشونت، آزادی بیان، دفاع از قلمرو، عبور مرور آزاد در خیابان‌ها و پایان دادن به تقسیم مرزهای جغرافیای ما می‌جنگیم." تاکنون هیچ‌کسی برای قتل ایزابل بازداشت نشده است.

... یک بیماری همه گیر جهانی توسط سیستم سرمایه داری پدرسالارانه

چرا خشونت علیه زنان در مکزیک و در سراسر جهان شدت می یابد و هر ساله کشته شده تر از سال گذشته است؟ چه چیزی آن را هدایت و پرورش می دهد؟ مردسالاری هزاران سال وجود داشته است، این یک ستون اساسی هر جامعه ای است که به استثمارگران و استثمارشوندگان تقسیم می شود، و خشونت علیه زنان یک بخش اساسی برای حفظ آن است- که توسط دولت و همچنین توسط بسیاری از مردان: همسر، دوست پسر و دیگرانی که به دنبال تأیید و حمایت قطعی مجدد قدرت خود نسبت به شریک زندگی خود و یا بر کل زنان هستند. سرمایه داری مردسالاری را از نظام های سرکوبگر قبلی به ارث برد و برخی از اشکال آنرا تغییر داد اما روابط و ایده های اساسی برتری مرد را حفظ کرد.

به ویژه در دهه های اخیر، نقش زنان در جامعه به دلیل کارکرد نظام و به دلیل مبارزات زنان، به گونه ای تغییر یافته است که با روابط و اندیشه های مردسالار سنتی در تقابل و تصادم شدید قرار گرفته است. در کشورهای مانند مکزیک که تحت سلطه امپریالیسم قرار دارند، سرمایه داری بسیار گسترش یافته است- نابود کردن روستا و محیط زیست، تسریع در شهرنشینی و مهاجرت جهانی، و تعداد بیشتری از زنان را در نیروی کار مزدی از کارگاه های پوشاک گرفته تا افشار میانه درگیر کرده است. در تقابل و بر ضد این و دیگر تحولات اجتماعی، **نیروهای بنیادگرای فاشیستی قدرتمند به دنبال اعمال حاکمیت شکل های سنتی مردسالاری هستند**، مانند آنچه کتاب مقدس تصریح می کند: بگذارید زن تسلیم مرد شود و خود را وقف بدنیا آوردن فرزندان کند. (نگاه کنید به آیه ۱ تیموتی ۱۵-۱۱:۲). اکنون یک نبرد مرکزی بین تحمیل اجباری مادر شدن (نوزاد زاییدن زنان)، از بین بردن و انکار حق سقط جنین، دسترسی به داروهای ضد بارداری و حتی حق طلاق در برخی موارد، یا کسب حق کامل زنان برای کنترل بدنشان و تصمیم گیری در مورد اینکه آیا آنها می خواهند فرزند داشته باشند یا نه، وجود دارد. **سایر نیروهای قدرتمند در این نظام (سرمایه داری-م)، فرهنگ "مدرن" تنفر از زن (میوزگنیست)، در همچون از طریق خشونت مستهجن پرونوگرافی، آهنگ ها، فیلم ها، ویدیوها، صفحات اینترنتی را که باعث تحریک به تجاوز جنسی، قتل و انواع بی احترامی به زنان می شوند را می پروراند و بازتولید می کنند.** ایدئولوژی خودخواهانه سرمایه داری که همه چیز را به کالاها تبدیل می کند و ارتباطش با تقویت کنف استفاده از مواد مخدر که علامت فرهنگ تهاجمی مردانگی است و همه اینها نقش تعیین کننده ای در رشد متجاوزان جنسی، قاتلان و کتک زدن زن دارد.

نظام سرمایه‌داری نمی‌تواند به مردسالاری پایان دهد؛ یک انقلاب واقعی چنین خواهد کرد

زمان آن فرارسیده است پی برده شود که خشونت و ظلم علیه زنان تحت این نظام از بین نمی‌رود. غالباً گفته می‌شود که مشکل مصونیت از مجازات، یا فقدان قوانین خوب، یا فقدان "اراده سیاسی" یا فساد و غیره است. این چنین تصوراتی عواقب آن را توصیف می‌نماید، بدون آنکه دلایل آنرا بررسی کند. از خود بپرسید، چرا هرچقدر مبارزه کنیم، مصونیت از مجازات و سایر علائم این مسئله همیشه چیره و پیروز می‌شوند؟ چرا این چنین است که چند پیروزی، معدود موارد عدالت که به آن دست می‌یابیم، به یک هنجار عادی جدید تبدیل نمی‌شود، اما همچنان سوای یک استثنا ادامه می‌یابد و حتی نظام سعی می‌کند تا آن دستاوردها را معکوس کند؟ زیرا مشکل اساسی نظام است. لازم است توهمات غلط و قلابی را کنار بگذاریم و مبارزه را با درک علمی از مسئله و راه‌حل تشدید کنیم. برای پایان دادن به مردسالاری و رهایی زنان، ضروری است که نظام سرمایه‌داری سرنگون شود، دولت فعلی را به زیر بکشیم، نظام سوسیالیستی نوین را ایجاد کنیم و به مبارزه برای دگرگونی هر آنچه بوی ستم می‌دهد را به‌عنوان بخشی از انقلاب کمونیستی در سراسر جهان، برای پایان دادن به همه اشکال استثمار و ستم در سراسر جهان ادامه دهیم. این یک مبارزه بزرگ، پر از مشکلات و فداکاری‌ها است، اما این تنها راهی است که می‌تواند دنیای نوینی را که بشر به آن نیاز دارد ایجاد کند، و از یک شالوده محکم در حل تضادهای حاد این نظام برای واقعیت بخشیدن، از جمله پایان دادن به ظلم و ستم زنان که اکنون به‌طور فزاینده‌ای غیرقابل تحمل و انفجار است، برخوردار است. با تئوری کمونیسم نوین که توسط باب آواکیان به‌عنوان راهنما ایجاد شده است، این امکان واقعی وجود دارد که برای رهایی زنان و تمام بشریت جنگ کرد و پیروز شد.

ستم بر زنان ، و مبارزه برای رهایی آن‌ها ... می‌تواند و باید نقش مهمی در مبارزه کلی برای ریشه‌کن کردن کلیه ستم و استثمار و رهایی همه بشریت داشته باشد اگر می‌خواهید در مورد گروهی از جامعه صحبت کنید که بدست آوردن نیاز اساسی‌شان جز از طریق انقلاب کمونیستی امکان‌پذیر نیست که قادر باشند آزادانه نفس بکشند و زندگی به‌عنوان یک انسان را ادامه دهند، در مورد هیچ گروهی دیگری این حقیقت مگر توده‌های زنان صادق‌تر نیست.

باب آواکیان ، کمونیسم نوین، صص ۲۲۲ و ۲۲۷

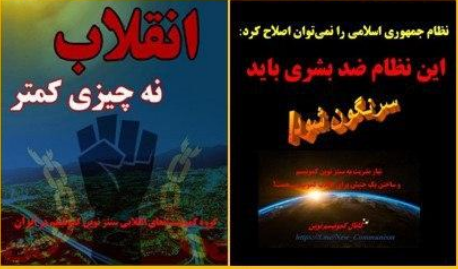
شفق سرخ، صدای سازمان کمونیست انقلابی، مکزیک ، فوریه ۲۰۲۰

ترجمه توسط:

گروه کمونیست‌های انقلابی سنتز نوین کمونیسم در ایران

۲۰ فوریه ۲۰۲۰ مطابق ۱ اسفند ۱۳۹۸

چگونه می‌توانیم از این وضعیت دهشتناک خلاص شویم؟ انقلاب نه چیزی کمتر!

نظام جمهوری اسلامی را نمی‌توان اصلاح کرد.
این نظام ضد بشری باید سرنگون شود

نه هر انقلابی، بلکه انقلاب کمونیستی و نه چیزی کمتر!

انقلابی که از ابتدا برای رسیدن به چنان هدفی می‌جنگد و توسط مارکس بنیان‌گذار علم کمونیسم تئوریزه و تبیین شد. مارکس ایده ارتباط دیکتاتوری پرولتاریا و محو "آکلیت" در مرحله جامعه نوین گذار به سوسیالیسم را بطور شفاف چنین بیان کرده است: «این سوسیالیسم اعلام تداوم انقلاب است، دیکتاتوری پرولتاریا لازمه نقطه گذار برای محو کلیه تمایزات طبقاتی، محو کلیه روابط تولیدی که به این تمایزات طبقاتی پسا می‌دهد؛ محو کلیه روابط اجتماعی که منطبق بر این روابط تولید است؛ محو کلیه افکاری که منطبق بر این روابط است.» مارکس کتاب "نبردهای طبقاتی در فرانسه"

گروه کمونیست‌های انقلابی سنتز نوین کمونیسم در ایران
۲۳ اسفند ۱۳۹۷

استراتژی انقلابی

برخی از اصول برای ایجاد یک جنبش برای انقلاب

«در هر لحظه ما باید تناقضات اجتماعی کلیدی و روش‌ها و اشکالی که می‌تواند آگاهی سیاسی توده‌ها و نیز توانایی و سازماندهی‌شان در مبارزه سیاسی علیه جنایات این نظام را تقویت کند، کشف و جستجو کنیم؛ بطریقی که به طور فزاینده‌ای ضرورت و امکان یک دنیای کاملاً رادیکال متفاوت را برای افزایش تعداد مردم به ارمغان آورد؛ و به طور مشخص بتواند درک پیشرفته و انقلابی و عزم توده‌های را تقویت کند تا اهداف استراتژیکمان را نه صرفاً به عنوان اهداف دوردست که قابل دسترسی نیستند و انتزاعی (یا چیزی خوب و ایده‌آل‌اند)، بلکه به عنوان چیزی که به طور جدی برایش تلاش می‌کنند و در جهت ساختن قدم برمی‌دارند، تقویت کند.

هدف و جهت‌گیری باید انجام کاری باشد که همراه با پیشرفت و رشد وضعیت عینی بتواند صحنه سیاسی را به گونه‌ای تغییر دهد که مشروعیت حکومت و حق و توانایی طبقه حاکمه برای حکومت به مفهوم حاد و فعالانه‌ای در سراسر جامعه را زیر سؤال بگذارد؛ به طوری که مقاومت علیه این نظام به طور فزاینده‌ای گسترده، عمیق و مصممانه شود؛ به صورتی که "قطب" و نیروی پیشگام سازمان یافته کمونیست انقلابی تا حد زیادی تقویت و به همین ترتیب در زمان تعیین شده قطعی این نیروی پیشگام قادر به رهبری مبارزه میلیون‌ها و ده‌ها میلیون نفر برای انجام انقلاب شود." باب آواکیان

مبارزه با قدرت سیاسی حاکم و دگرگون نمودن مردم برای انقلاب.